

31992L0012

L 76/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

23.3.1992

DYREKTYWA RADY 92/12/EWG**z dnia 25 lutego 1992 r.****w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga swobodnego przepływu towarów, włączając te, które są objęte podatkiem akcyzowym;

należy uchwalić przepis określający obszar, na którym ma obowiązywać niniejsza dyrektywa, a także dyrektywa dotycząca stawek i struktur podatkowych odnośnie do wyrobów, które są objęte podatkiem akcyzowym;

należy określić pojęcie wyrobów objętych podatkiem akcyzowym; tylko towary, które są traktowane jako takie we wszystkich Państwach Członkowskich mogą podlegać przepisom prawa wspólnotowego; takie wyroby mogą podlegać innym podatkom pośrednim w określonych celach; utrzymanie lub wprowadzenie innych podatków pośrednich nie może spowodować zwiększenia formalności związanych z przekraczaniem granicy;

w celu zapewnienia ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego, ściągalność podatków akcyzowych powinna być jednakowa we wszystkich Państwach Członkowskich;

każda dostawa, przechowywanie z perspektywą dostawy lub dostawa do celów podmiotu gospodarczego prowadzącego samodzielną działalność gospodarczą lub do celów organu podlegającego obowiązującemu prawu państwowemu, która ma miejsce na terenie Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym produkt został dopuszczony do konsumpcji, powoduje ściąganie podatku akcyzowego w tym innym Państwie Członkowskim;

w przypadku wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, nabytych i transportowanych przez osoby prywatne dla ich własnego użytku, podatek musi zostać pobrany w państwie, w którym wyroby zostały nabyte;

celem ustalenia, że wyroby objęte podatkiem akcyzowym nie są przechowywane dla celów prywatnych, lecz handlowych, Państwa Członkowskie muszą wziąć pod uwagę liczne kryteria;

wyroby objęte podatkiem akcyzowym nabyte przez osoby, które nie są zatwierdzonymi hurtownikami lub zarejestrowanymi albo nie zarejestrowanymi podmiotami gospodarczymi, wysyłane lub transportowane bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu, muszą podlegać podatkowi akcyzowemu w Państwie Członkowskim przeznaczenia;

⁽¹⁾ Dz.U. C 322 z 21.12.1990, str. 1 oraz

Dz.U. C 45 z 20.8.1992, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 183 z 15.7.1991, str. 131.

⁽³⁾ Dz.U. C 169 z 18.3.1991, str. 25.

w celu zapewnienia, że należność podatkowa zostanie ostatecznie pobrana, należy stworzyć możliwość przeprowadzenia kontroli w pomieszczeniach produkcyjnych i magazynowych; sieć

hurtowni, na podstawie upoważnienia wystawionego przez właściwe władze, powinna umożliwić przeprowadzenie takich kontroli;

przepływ wyrobów z terytorium jednego Państwa Członkowskiego na terytorium innego nie może powodować kontroli, które utrudniałyby swobodny przepływ towarów we Wspólnocie; w celu ustalenia należnych obciążeń niezbędna jest wiedza na temat przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym; należy przyjąć przepis dotyczący dokumentu towarzyszącego takim wyrobom;

należy ustalić wymagania, do których powinni się stosować uprawnieni właściciele składów i podmioty gospodarcze bez statusu licencjonowanego właściciela składu;

aby zapewnić pobieranie podatków według stawek ustalonych przez Państwa Członkowskie, należy przyjąć przepis w celu ustalenia procedury przepływu takich towarów, korzystających z zawieszenia podatku;

z tego względu należy najpierw przyjąć przepis umożliwiający łatwą identyfikację przesyłki; należy przyjąć przepis, który pozwoli na natychmiastowe określenie statusu podatkowego przesyłki; niezbędne jest dostarczenie dokumentu towarzyszącego, administracyjnego lub handlowego, który spełniałby te wymagania; zastosowany dokument handlowy musi zawierać wszystkie podstawowe informacje zawarte w dokumencie administracyjnym;

należy wyjaśnić procedurę postępowania, według której władze podatkowe Państw Członkowskich są informowane przez podmioty gospodarcze za pomocą dokumentu towarzyszącego o przesyłkach wysłanych lub otrzymanych;

nie ma potrzeby stosowania dokumentu towarzyszącego w przypadku wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, które są transportowane zgodnie z procedurą celną Wspólnoty z wyjątkiem dopuszczenia ich do swobodnego obrotu lub umieszczenia ich w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;

w kontekście przepisów prawa krajowego, w przypadku przestępstwa lub naruszenia ustawy, podatek akcyzowy powinien być w zasadzie pobierany przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium przestępstwo lub naruszenie ustawy zostały popełnione, lub przez Państwo Członkowskie, gdzie przestępstwo lub naruszenie ustawy zostały stwierdzone, lub w przypadku niezgłoszenia, w Państwie Członkowskim przeznaczenia przez wysyłające Państwo Członkowskie;

Państwa Członkowskie mogą ustalić, że wyroby dopuszczone do konsumpcji powinny posiadać oznaczenia fiskalne lub krajowe

znaki identyfikacyjne i stosowanie takich oznaczeń nie powinno powodować trudności w handlu wewnątrzwspólnotowym;

uiszczenie podatków akcyzowych w Państwie Członkowskim, w którym wyroby dopuszczone zostały do konsumpcji, musi spowodować zwrot tych podatków w przypadku, kiedy wyroby nie są przeznaczone do konsumpcji w danym Państwie Członkowskim;

w wyniku zniesienia zasady opodatkowania odnośnie do towarów przywożonych w stosunkach między Państwami Członkowskimi, przepisy dotyczące zwolnień i ulg celnych odnośnie do towarów przywożonych między Państwami Członkowskimi przestają być stosowane; należy uchylić te przepisy i dostosować je do odpowiednich dyrektyw;

należy utworzyć Komitet ds. Podatku Akcyzowego w celu określenia środków wspólnotowych niezbędnych do wprowadzenia w życie przepisów dotyczących podatków akcyzowych;

artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego zniesienia procedur kontrolnych i formalności dotyczących bagażu przewożonego w ładowniach i bagażu podręcznego osób korzystających z przelotów samolotem lub odbywających rejs statkiem na terenie Wspólnoty stwierdza, że jego przestrzeganie pozostaje bez wpływu na kontrole związane z zakazem lub ograniczeniami wprowadzonymi przez Państwa Członkowskie pod warunkiem że są one zgodne z trzema Traktatami ustanawiającymi Wspólnotę Europejską; należy rozważyć wprowadzenie zmian koniecznych do zastąpienia takich kontroli, pozwalających przestrzegać ograniczenia ilościowego określonego w art. 26, pozostających jednak w zgodzie z prawodawstwem wspólnotowym;

wymagany będzie pewien okres na podjęcie koniecznych działań mających na celu złagodzenie zarówno następstw społecznych, które mogą zaistnieć na skutek zniesienia opodatkowania towarów przywożonych i zwolnień towarów wywożonych w handlu między Państwami Członkowskimi w zainteresowanych sektorach jak i w regionach, w szczególności w regionach przygranicznych; w tym celu należy upoważnić Państwa Członkowskie, na czas do dnia 30 czerwca 1999 r. włącznie, do udzielania zwolnień z opodatkowania produktów dostarczanych w ustalonych limitach przez sklepy wolnocłowe w ramach lotniczego lub morskogo ruchu pasażerskiego między Państwami Członkowskimi;

drobni producenci win mogą być zwolnieni z pewnych wymagań zgodnie z ogólnymi porozumieniami dotyczącymi podatku akcyzowego;

dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich oraz podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, powinna zostać zmieniona w celu rozszerzenia jej przepisów i objęcia podatków akcyzowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 79/1070/EWG (Dz.U. L 331 z 27.12.1979, str. 8).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa wyznacza system dotyczący wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i innych podatków pośrednich, które są pobierane bezpośrednio lub pośrednio przy sprzedaży takich produktów, z wyjątkiem podatku od wartości dodanej i podatków ustalonych przez Wspólnotę.

2. Szczegółowe przepisy odnoszące się do struktury i stawek podatku dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym są wymienione we właściwych dyrektywach.

Artykuł 2

1. Niniejszą dyrektywę oraz dyrektywy wymienione w art. 1 ust. 2 stosuje się na terytorium Wspólnoty zdefiniowanym, w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego, Traktatem ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 227, z wyjątkiem następujących terytoriów państw:

- w przypadku Republiki Federalnej Niemiec, wyspa Heligoland i obszar Buesingen,
- w przypadku Republiki Włoskiej, Livigno, Campione d'Italia i włoskie wody jeziora Lugano,
- w przypadku Królestwa Hiszpanii, Ceuta i Melillia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw wymienionych w art. 1 ust. 2 nie stosuje się do Wysp Kanaryjskich. Jednakże Królestwo Hiszpanii może notyfikować, w drodze deklaracji, że dyrektywy te stosuje się do tych terytoriów odnośnie do wszystkich lub niektórych wyrobów wymienionych w art. 3 ust. 1, począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po złożeniu deklaracji.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1, ani niniejszej dyrektywy ani dyrektyw wymienionych w art. 1 ust. 2 nie stosuje się w zamorskich departamentach Republiki Francuskiej.

Jednakże Republika Francuska może notyfikować, w drodze deklaracji, że dyrektywy te odnoszą się do tych terytoriów – pod warunkiem pewnych działań dostosowujących je do ich odległego położenia – począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po złożeniu deklaracji.

4. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne w celu zapewnienia, że transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla:

- Księstwa Monako są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Francuskiej,
- Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Federalnej Niemiec,
- Isle of Man są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- San Marino są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Włoskiej.

5. Przepisy niniejszej dyrektywy nie stanowią przeszkody dla Grecji w utrzymaniu szczególnego statusu przyznanego górze Athos gwarantowanego przez art. 105 konstytucji Grecji.

6. Jeżeli Komisja uzna, że wyjątki wymienione w ust. 1–4 nie mają już dłużej uzasadnienia, w szczególności w odniesieniu do uczciwej konkurencji, Komisja przedłoży Radzie właściwe wnioski.

Artykuł 3

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się, na poziomie wspólnotowym, do następujących wyrobów, jak określono w stosownych dyrektywach:

- olejów mineralnych,
- alkoholu i napojów alkoholowych,
- wyrobów tytoniowych.

2. Wyroby wymienione w ust. 1 mogą podlegać innym podatkom pośrednim do szczególnych celów pod warunkiem że podatki te są zgodne z przepisami podatkowymi stosowanymi odnośnie do podatku akcyzowego oraz VAT, jeżeli chodzi o określenie podstawy opodatkowania, obliczenie podatku, ściągальność i kontrolowanie podatku.

3. Państwa Członkowskie zachowują prawo do wprowadzenia lub utrzymania podatków na wyroby inne niż te wymienione w ust. 1 pod warunkiem jednak, że podatki te nie spowodują zwiększenia formalności związanych z przekraczaniem granicy w handlu między Państwami Członkowskimi.

Z zastrzeżeniem poszanowania tego samego warunku, Państwa Członkowskie zachowują także prawo do pobierania podatków od świadczenia usług nie mających charakteru podatku obrotowego, włączając w to podatki odnoszące się do wyrobów objętych podatkiem akcyzowym.

Artykuł 4

Dla celów niniejszej dyrektywy, stosuje się następujące definicje:

- a) „uprawniony właściciel składu”: osoba fizyczna lub prawna upoważniona przez właściwe władze Państwa Członkowskiego do produkowania, przetwarzania, przechowywania, otrzymywania i wysyłania wyrobów objętych podatkiem

akcyzowym podczas prowadzenia działalności gospodarczej, przy czym podatek akcyzowy zostaje zawieszony na podstawie porozumienia podatkowo-składowego;

- b) „skład podatkowy”: miejsce gdzie towary objęte podatkiem akcyzowym są produkowane, przetwarzane, przechowywane, otrzymywane lub wysyłane, w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego, przez uprawnionego właściciela składu w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego gdzie znajduje się skład podatkowy;
- c) „procedura zawieszenia”: system fiskalny stosowany odnośnie do produkcji, przetwarzania, przechowywania i przepływu wyrobów, przy zawieszonym podatku akcyzowym;
- d) „zarejestrowany podmiot gospodarczy”: osoba fizyczna lub prawna nie posiadająca statusu uprawnionego właściciela składu, upoważniona przez właściwe władze Państwa Członkowskiego do otrzymywania, z innego Państwa Członkowskiego, w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej, wyrobów objętych podatkiem akcyzowym procedurą w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego. Podmiot gospodarczy nie może przechowywać ani wysyłać takich wyrobów w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego;
- e) „podmiot gospodarczy nie zarejestrowany”: osoba fizyczna lub prawna nie posiadająca statusu uprawnionego właściciela składu, upoważniona w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej do otrzymywania od czasu do czasu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym z innego Państwa Członkowskiego w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego. Ten podmiot gospodarczy nie może przechowywać ani wysyłać wyrobów w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego. Niezarejestrowany podmiot gospodarczy musi zagwarantować uiszczenie podatku akcyzowego władzom podatkowym Państwa Członkowskiego przeznaczenia przed wysyłką towarów.

Artykuł 5

1. Wyroby wymienione w art. 3 ust. 1 podlegają podatkowi akcyzowemu w czasie ich produkcji na terytorium Wspólnoty określonego w art. 2 lub w czasie przywozu na to terytorium.

„Przywóz wyrobu objętego podatkiem akcyzowym” oznacza wwóz tego wyrobu na terytorium Wspólnoty, włączając wwóz takiego wyrobu z terytorium wymienionego w art. 2 ust. 1, 2 i 3 lub z Wysp Normandzkich.

Jednakże w przypadku kiedy wyrób zostaje poddany wspólnotowej procedurze celnej przy wjeździe na terytorium Wspólnoty, przywóz uznaje się za dokonany po zakończeniu wspólnotowej procedury celnej.

2. Bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego i prawa wspólnotowego dotyczących kwestii celnych, w przypadku, kiedy wyroby objęte podatkiem akcyzowym pochodzące z lub wysyłane do państw trzecich podlegają procedurze celnej Wspólnoty,

z wyjątkiem dopuszczenia ich do swobodnego obrotu lub są umieszczone w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, podatek akcyzowy uznaje się za zawieszony.

Artykuł 6

1. Podatek akcyzowy staje się wymagalny w momencie dopuszczenia do konsumpcji lub w momencie wystąpienia ubytków, które muszą podlegać podatkowi akcyzowemu zgodnie z art. 14 ust. 3.

Dopuszczenie do konsumpcji wyrobów objętych podatkiem akcyzowym oznacza:

- a) wszelkie odstępstwa, włączając odstępstwa z naruszeniem prawa, od systemu zawieszenia podatku;
- b) wszelką produkcję tych wyrobów, włączając produkcję nielegalną, poza systemem zawieszenia podatku;
- c) wszelki przywóz tych produktów, włączając przywóz nieformalny, w przypadku gdy wyroby nie zostały umieszczone w ramach systemu zawieszenia podatku.

2. Warunki ściągłości i stawka proponowanego podatku akcyzowego to te obowiązujące w dniu, w którym podatek staje się wymagalny w Państwie Członkowskim, w którym ma miejsce dopuszczenie do konsumpcji lub w którym zanotowano ubytki. Podatek akcyzowy jest nakładany i pobierany zgodnie z procedurą określoną przez każde Państwo Członkowskie, przy czym jest zrozumiałe, że Państwa Członkowskie stosują te same procedury odnośnie do nakładania i pobierania podatku w stosunku do wyrobów krajowych jak i tych pochodzących z innych Państw Członkowskich.

Artykuł 7

1. W przypadku dopuszczenia do konsumpcji w jednym z Państw Członkowskich wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, przechowywanych do celów handlowych w innym Państwie Członkowskim, podatek akcyzowy jest nakładany w Państwie Członkowskim, w którym te wyroby są przechowywane.

2. W tym celu, bez uszczerbku dla art. 6, w przypadku gdy wyroby dopuszczone już do konsumpcji określonej w art. 6 w jednym Państwie Członkowskim, są dostarczane, przeznaczone do dostawy lub używane w innym Państwie Członkowskim do celów podmiotu gospodarczego prowadzącego samodzielną działalność gospodarczą lub do celów organu podlegającego prawu publicznemu, podatek akcyzowy staje się ściągalny w tym drugim Państwie Członkowskim.

3. W zależności od przypadku, podatek jest należny od osoby dokonującej dostawy lub przechowującej wyroby przeznaczone do dostawy lub od osoby otrzymującej wyroby do użytku w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym wyroby były już dopuszczone do konsumpcji lub od stosownego podmiotu gospodarczego lub organu podlegającego prawu publicznemu.

4. Wyroby określone w ust. 1 przepływają między terytoriami różnych Państw Członkowskich na podstawie dokumentu towarzyszącego wymieniającego główne dane z dokumentu

określonego w art. 18 ust. 1. Formę i treść tego dokumentu ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 24 niniejszej dyrektywy.

5. Osoba, podmiot gospodarczy lub organ określone w ust. 3 muszą spełniać następujące wymagania:

- a) przed wysłaniem towarów, złożyć deklarację dla władz podatkowych Państwa Członkowskiego przeznaczenia i zagwarantować uiszczenie podatku akcyzowego;
- b) zapłacić podatek akcyzowy Państwa Członkowskiego przeznaczenia zgodnie z procedurą przewidzianą przez to Państwo Członkowskie;
- c) wyrazić zgodę na wszelkie kontrole umożliwiające władzom administracyjnym Państwa Członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie, że towary faktycznie dotarły do miejsca przeznaczenia i że podatek akcyzowy, którym podlegają został zapłacony;

6. Podatek akcyzowy uiszczony w pierwszym Państwie Członkowskim, określonym w ust. 1, zostaje zwrócony zgodnie z art. 22 ust. 3.

Artykuł 8

Odnosnie wyrobów nabytych przez osoby prywatne dla ich własnego użytku i przez nie transportowanych, zasada rządząca rynkiem wewnętrznym ustanawia, że podatek akcyzowy jest pobierany w Państwie Członkowskim, w którym zostały one nabyte.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla art. 6, 7 i 8, podatek akcyzowy staje się wymagalny w przypadku gdy wyroby dopuszczone do konsumpcji w Państwie Członkowskim są przechowywane do celów handlowych w innym Państwie Członkowskim.

W takim przypadku podatek jest należny w Państwie Członkowskim, na którego terytorium wyroby znajdują się i staje się wymagalny od posiadacza wyrobów.

2. W celu ustalenia, że wyroby określone w art. 8 są przeznaczone do celów handlowych, Państwa Członkowskie muszą wziąć pod uwagę między innymi:

- status handlowy składającego wyroby i przyczyny ich składowania,
- miejsce gdzie wyroby są umieszczone lub, w razie potrzeby, sposób transportu,
- każdy dokument odnoszący się do wyrobów,
- rodzaj wyrobów,
- ilość wyrobów.

W celu zastosowania akapitu pierwszego tiret piąte, Państwa Członkowskie mogą ustalić wzorcowe poziomy wyłącznie jako formę dowodu. Te poziomy wzorcowe nie mogą być niższe niż:

a) Wyroby tytoniowe	
papierosy	800 sztuk
cygaretki (cygara ważące nie więcej niż 3 g każ-de)	400 sztuk
cygara	200 sztuk
tytoń	1,0 kg;
b) Wyroby alkoholowe	
napoje alkoholowe	10 l
produkty pośrednie	20 l
wina (włączając maksymalnie 60 l win musujących)	90 l
piwa	110 l.

Do dnia 30 czerwca 1977 r. Irlandia jest upoważniona do stosowania poziomów wzorcowych, które nie mogą być mniejsze niż 45 l dla wina (włączając maksymalnie 30 l win musujących) i 55 litrów dla piwa.

3. Państwa Członkowskie mogą także ustalić, że podatek akcyzowy będzie nakładany w Państwie Członkowskim konsumpcji na zakup olei mineralnych już dopuszczonych do konsumpcji w innym Państwie Członkowskim, jeżeli takie produkty są transportowane przy użyciu nietypowych środków transportu przez osoby prywatne lub w ich imieniu. Nietypowy transport oznacza transport paliw innymi środkami niż w zbiornikach paliwowych pojazdów lub w stosownych pojemnikach zapasowych oraz transport płynnych wyrobów grzewczych inaczej niż za pomocą cystern używanych przez podmioty gospodarcze zajmujące się tym zawodowo.

Artykuł 10

1. Produkty objęte podatkiem akcyzowym nabyte przez osoby, które nie są uprawnionymi właścicielami składu podatkowego lub zarejestrowanymi lub nie zarejestrowanymi podmiotami gospodarczymi i wysyłane lub transportowane bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu są objęte podatkiem akcyzowym w Państwie Członkowskim przeznaczenia. Dla celów niniejszego artykułu, „Państwo Członkowskie przeznaczenia” oznacza Państwo Członkowskie, do którego dociera wysyłka lub transport.

2. W tym celu, dostawa wyrobów objętych podatkiem akcyzowym już dopuszczonych do konsumpcji w danym Państwie Członkowskim i tym samym dających podstawę do wysyłki lub transportu tych wyrobów do jednej z osób wymienionych w ust. 1 mającej swoją siedzibę w innym Państwie Członkowskim, która jest wysłana lub transportowana bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu, spowoduje ściągłość podatku akcyzowego na te wyroby w Państwie Członkowskim przeznaczenia.

3. Podatek akcyzowy Państwa Członkowskiego przeznaczenia obciąża sprzedawcę w momencie dostawy. Jednakże Państwa Członkowskie mogą przyjąć przepisy przewidujące, że podatek akcyzowy jest płatny przez przedstawiciela podatkowego,

innego niż odbiorca wyrobów. Taki przedstawiciel podatkowy musi zostać ustanowiony w Państwie Członkowskim przeznaczenia i zatwierdzony przez władze podatkowe tego Państwa Członkowskiego.

Państwo Członkowskie, w którym sprzedawca ma swoją siedzibę, musi upewnić się, że spełnia on następujące wymagania:

- gwarantuje uiszczenie podatku akcyzowego zgodnie z warunkami określonymi przez Państwo Członkowskie przeznaczenia przed wysłaniem wyrobów oraz zapewnia jego uiszczenie po przybyciu wyrobów,
- prowadzi księgowość dostaw.

4. W przypadku określonym w ust. 2, podatek akcyzowy uiszczony w pierwszym Państwie Członkowskim zostaje zwrócony zgodnie z art. 22 ust. 4.

5. Państwa Członkowskie mogą, przy poszanowaniu prawa wspólnotowego, ustanowić szczególne zasady stosowania tego przepisu w stosunku do tych wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, które są ujęte w krajowych porozumieniach dotyczących dystrybucji zgodnych z Traktatem.

TYTUŁ II

Produkcja, przetwarzanie i magazynowanie

Artykuł 11

1. Każde Państwo Członkowskie ustala własne przepisy dotyczące produkcji, przetwarzania i magazynowania wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej dyrektywy.

2. Produkcja, przetwarzanie i magazynowanie wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, tam gdzie ten podatek nie został uiszczony, mają miejsce w składzie podatkowym.

Artykuł 12

Otwarcie i działanie składów podatkowych jest uzależnione od uzyskania zezwolenia właściwych władz Państw Członkowskich.

Artykuł 13

Od uprawnionego właściciela składu wymaga się:

- a) przedstawienia gwarancji, w razie potrzeby umożliwiającej produkcję, przetwarzanie i magazynowanie oraz obowiązkowej gwarancji obejmującej przepływ, której warunki ustalają władze podatkowe Państwa Członkowskiego, w którym skład podatkowy ma zezwolenie na działalność;
- b) spełnienia wymagań przywidzianych przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium skład podatkowy jest zlokalizowany;

- c) prowadzenia, dla każdego składu podatkowego, kartoteki magazynowej i transportowej;
- d) okazania wyrobów w przypadku gdy zaistnieje taka potrzeba;
- e) zgody na monitorowanie i kontrole magazynu.

Wymagania muszą uwzględniać zasadę niedyskryminacji między transakcjami krajowymi a transakcjami wewnątrzwspólnotowymi.

Artykuł 14

1. Uprawnieni właściciele składów są zwolnieni od podatków za występujące ubytki w ramach systemu zawieszenia, które zostają przypisane czynnikom losowym lub sile wyższej oraz ustalone przez zainteresowane Państwo Członkowskie. Są oni także zwolnieni, w ramach systemu zawieszenia, od podatku od ubytków powstałych podczas produkcji i przetwarzania, składowania i transportu. Każde Państwo Członkowskie ustala warunki, na których te zwolnienia zostają przyznane. Zwolnienia te stosuje się w takim samym stopniu do podmiotów gospodarczych wymienionych w art. 16 podczas transportu wyrobów w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego.

2. Straty określone w ust. 1 występujące podczas wewnątrzwspólnotowego transportu wyrobów, w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego, muszą zostać ustalone zgodnie z zasadami obowiązującymi w Państwie Członkowskim przeznaczenia.

3. Bez uszczerbku dla art. 20, podatek za ubytki inne niż te wymienione w ust. 1 i ubytki nie wymienione w ust. 1, jest pobierany na podstawie stawek stosowanych w zainteresowanym Państwie Członkowskim w momencie wystąpienia ubytków, należyście ustalonych przez właściwe władze, lub w razie potrzeby, w momencie stwierdzenia ubytków.

TYTUŁ III

Przepływ towarów

Artykuł 15

1. Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2, art. 16 i art. 19 ust. 4, przepływ wyrobów objętych podatkiem akcyzowym w ramach systemu zawieszenia musi odbywać się pomiędzy składami podatkowymi.

2. Właściciele składów upoważnieni przez właściwe władze Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 13 uznani zostają za posiadających licencję zarówno na transport krajowy jak i na transport wewnątrzwspólnotowy.

3. Ryzyko związane z transportem wewnątrzwspólnotowym jest objęte gwarancją zapewnioną przez uprawnionego właściciela składu wysyłającego przesyłkę określoną w art. 13 lub, w razie

potrzeby, gwarancją wspólnie obowiązującą nadawcę i przewoźnika. W razie potrzeby Państwa Członkowskie mogą wymagać udzielenia gwarancji przez odbiorcę.

Szczegółowe zasady gwarancji zostają określone przez Państwa Członkowskie. Gwarancja musi być ważna w całej Wspólnocie.

4. Bez uszczerbku dla art. 20, odpowiedzialność uprawnionego właściciela składu wysyłającego przesyłkę lub, jeśli zaistnieje taki przypadek, odpowiedzialność przewoźnika może być zawieszona po udowodnieniu, że odbiorca przyjął dostawę, w szczególności na podstawie dokumentu towarzyszącego określonego w art. 18 zgodnie z warunkami ustalonymi w art. 19.

Artykuł 16

1. W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 1, odbiorca może być podmiotem gospodarczym zawodowo zajmującym się handlem, bez statusu uprawnionego właściciela składu. Ten podmiot gospodarczy może, w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej, otrzymywać wyroby objęte podatkiem akcyzowym z innych Państw Członkowskich w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego. Nie może on jednak przechowywać ani wysyłać takich wyrobów w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego.

Państwa Członkowskie mogą, w poszanowaniu prawa wspólnotowego, określić szczególne zasady zastosowania tego przepisu odnośnie do wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, które są ujęte w specjalnych krajowych porozumieniach dotyczących dystrybucji zgodnych z Traktatem.

2. Wyżej wymieniony podmiot gospodarczy może zażądać, przed otrzymaniem towarów, zarejestrowania go przez władze podatkowe jego Państwa Członkowskiego.

Zarejestrowany podmiot gospodarczy musi spełniać następujące wymagania:

- a) gwarantować uiszczenie podatku akcyzowego zgodnie z warunkami określonymi przez władze podatkowe jego Państwa Członkowskiego, bez uszczerbku dla art. 15 ust. 4, ustalającego odpowiedzialność uprawnionego właściciela składu wysyłającego przesyłkę oraz, w niektórych przypadkach, przewoźnika;
- b) prowadzić rachunkowość dostaw;
- c) okazywać wyroby w każdym przypadku, gdy zaistnieje taka potrzeba;
- d) wyrazić zgodę na monitorowanie i inwentaryzację.

Dla tego typu podmiotu gospodarczego podatek akcyzowy jest wymagalny w momencie otrzymania towarów i uiszczany zgodnie z procedurą określoną przez każde Państwo Członkowskie.

3. Jeżeli podmiot gospodarczy określony w ust. 1 nie jest zarejestrowany przez władze podatkowe swojego Państwa Członkowskiego, musi spełniać następujące wymagania:

- a) przed wysyłką towarów, sporządzić deklarację dla władz podatkowych Państwa Członkowskiego przeznaczenia i zagwarantować uiszczenie podatku akcyzowego, bez uszczerbku dla art. 15 ust. 4, ustalającego odpowiedzialność uprawnionego właściciela składu wysyłającego przesyłkę i, w niektórych przypadkach, przewoźnika;
- b) uiścić podatek akcyzowy Państwa Członkowskiego przeznaczenia w momencie otrzymania towarów zgodnie z procedurą określoną przez to Państwo Członkowskie;
- c) wyrazić zgodę na wszelkie kontrole umożliwiające władzom administracyjnym Państwa Członkowskiego przeznaczenia stwierdzenie, że towary zostały otrzymane i że podatek akcyzowy, którym podlegają, został uiszczony.

4. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, stosuje się przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące przepływu produktów objętych podatkiem akcyzowym w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego.

Artykuł 17

Uprawniony właściciel składu wysyłający przesyłkę może ustanowić przedstawiciela podatkowego. Taki przedstawiciel podatkowy musi zostać ustanowiony w Państwie Członkowskim przeznaczenia i upoważniony przez władze podatkowe tego Państwa Członkowskiego. Musi on, w miejsce odbiorcy bez statusu uprawnionego właściciela składu, spełniać następujące wymagania:

- a) gwarantować uiszczenie podatku akcyzowego zgodnie z warunkami ustalonymi przez władze podatkowe Państwa Członkowskiego przeznaczenia, bez uszczerbku dla art. 15 ust. 4, ustalającego odpowiedzialność uprawnionego właściciela składu wysyłającego przesyłkę i, w niektórych przypadkach, przewoźnika;
- b) uiścić podatek akcyzowy Państwa Członkowskiego przeznaczenia w momencie otrzymania towarów zgodnie z procedurą określoną przez Państwo Członkowskie przeznaczenia;
- c) prowadzić księgowość dostaw oraz powiadomić władze podatkowe Państwa Członkowskiego przeznaczenia o miejscu, w którym towary są dostarczane.

Artykuł 18

1. Nie naruszając ewentualnego zastosowania procedur komputerowych, wszystkie wyroby objęte podatkiem akcyzowym przepływające w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego między Państwami Członkowskimi, są przewożone na podstawie dokumentu sporządzonego przez nadawcę. Dokument ten może być albo dokumentem administracyjnym albo handlowym. Formę i treść tego dokumentu ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 24 niniejszej dyrektywy.

2. W celu identyfikacji towarów i przeprowadzenia kontroli, przesyłki są ponumerowane a wyroby opisane w dokumencie określonym w ust. 1. W razie potrzeby każdy pojemnik jest zaplombowany przez wysyłającego w przypadku gdy wysyłające

Państwa Członkowskie uznają środek transportu za odpowiedni do opłombowania, lub każda przesyłka powinna być zaplombowana.

3. W przypadkach, gdy odbiorca nie jest uprawnionym właścicielem składu lub zarejestrowanym podmiotem gospodarczym i nie naruszając art. 17, dokument określony w ust. 1 musi występować razem z dokumentem poświadczającym, że podatek akcyzowy został uiszczony w Państwie Członkowskim przeznaczenia lub, że zastosowano inną procedurę ściągania podatku zgodnie z warunkami określonymi przez właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia.

Dokument ten musi zawierać:

- adres odnośnego urzędu podatkowego w Państwie Członkowskim przeznaczenia,
- datę i pokwitowanie wpłaty lub przyjęcia opłaty gwarancyjnej przez ten urząd.

4. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku gdy wyroby objęte podatkiem akcyzowym przewożone są zgodnie z warunkami wymienionymi w art. 5 ust. 2.

5. Bez uszczerbku dla art. 3 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą utrzymać swoje przepisy odnośnie do przewożenia i przechowywania surowców używanych do produkcji lub przygotowania wyrobów objętych podatkiem akcyzowym.

Artykuł 19

1. Władze podatkowe Państw Członkowskich są poinformowane przez podmioty gospodarcze o dostawach wysłanych lub otrzymanych za pomocą dokumentu lub odniesienia do dokumentu określonego w art. 18. Dokument ten sporządza się w czterech egzemplarzach:

- jedna kopia do zachowania przez nadawcę,
- jedna kopia dla odbiorcy,
- jedna kopia do zwrócenia nadawcy w celu wniesienia podatku,
- jedna kopia do przedstawienia właściwym władzom Państwa Członkowskiego przeznaczenia.

Właściwe władze każdego wysyłającego Państwa Członkowskiego mogą zażądać dodatkowego egzemplarza dokumentu dla właściwych władz Państwa Członkowskiego pochodzenia towaru.

Państwa Członkowskie przeznaczenia mogą ustalić, aby kopia zwracana nadawcy do zapłacenia była potwierdzona lub indosowana przez ich właściwe władze krajowe. Państwa Członkowskie stosujące ten przepis muszą poinformować Komisję, która z kolei poinformuje o tym inne Państwa Członkowskie.

Procedurę, którą należy zastosować z uwzględnieniem kopii dla właściwych władz Państwa Członkowskiego przeznaczenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 24.

2. W przypadku gdy wyroby objęte podatkiem akcyzowym przepływają w ramach systemu zawieszenia podatku akcyzowego do uprawnionego właściciela składu lub do zarejestrowanego lub nie zarejestrowanego podmiotu gospodarczego, należyście opisana kopia towarzyszącego dokumentu administracyjnego lub kopia dokumentu handlowego, zostaje zwrócona przez odbiorcę nadawcy do zapłacenia, najpóźniej do 15 dnia miesiąca po przyjęciu towaru przez odbiorcę.

Kopia do zwrotu musi zawierać następujące szczegóły, które są wymagane do zapłaty:

- a) adres urzędu podatkowego właściwego dla odbiorcy;
- b) datę i miejsce przyjęcia towaru;
- c) opis otrzymanych towarów w celu sprawdzenia, czy partia towaru zgadza się ze szczegółami zawartymi w dokumencie. Jeżeli się zgadza należy dodać adnotację „przesyłka sprawdzona”;
- d) w razie potrzeby potwierdzenie lub numer rejestracyjny wydany przez właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia, które używa takiej numeracji i/lub indos właściwych władz Państwa Członkowskiego przeznaczenia, jeżeli to Państwo Członkowskie ustali, że kopia zwrotna musi być potwierdzona lub indosowana przez jego władze;
- e) podpis osoby upoważnionej do podpisywania w imieniu nadawcy.

3. System zawieszenia podatku akcyzowego określony w art. 4 lit. c) zostaje zrealizowany w drodze umieszczenia wyrobów objętych podatkiem akcyzowym w jednej z sytuacji wymienionych w art. 5 ust. 2 i zgodnie z tym ustępem, po otrzymaniu przez nadawcę należyście opisanej kopii zwrotnej towarzyszącego dokumentu administracyjnego lub kopii dokumentu handlowego zawierającego informację o takim umieszczeniu wyrobów.

4. W przypadku gdy wyroby objęte podatkiem akcyzowym, przepływające w ramach systemu zawieszenia podatku określonego w art. 4 lit. c), są wywożone, niniejszy system zostaje zrealizowany w drodze zaświadczenia sporządzonego przez urząd celny wyjścia ze Wspólnoty potwierdzającego, że wyrób rzeczywiście opuścił Wspólnotę. Urząd ten musi odesłać nadawcy uwierzytelniony odpis dokumentu towarzyszącego dla niego przeznaczonego.

5. W przypadku nie wypełnienia obowiązku uiszczenia podatku, nadawca informuje o tym władze podatkowe swojego Państwa Członkowskiego w terminie określonym przez te władze. Jednakże termin ten nie może przekroczyć trzech miesięcy od daty wysyłki towarów.

6. Państwa Członkowskie współpracują przy wprowadzaniu wyrwykowych kontroli na miejscu, które w razie potrzeby mogą być przeprowadzone przy użyciu procedur komputerowych.

Artykuł 20

1. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości lub przestępstwa w związku z ustawą, w trakcie przemieszczenia, wymagającego nałożenia podatku akcyzowego, podatek akcyzowy jest należny w Państwie Członkowskim, w którym przestępstwo lub nieprawidłowość w związku z ustawą zostało popełnione, od osoby fizycznej lub prawnej, która gwarantowała uiszczenie podatku akcyzowego zgodnie z art. 15 ust. 3, bez uszczerbku dla zastosowania procedur postępowania karnego.

W przypadku gdy podatek akcyzowy jest pobierany w Państwie Członkowskim innym niż państwo wysyłające, Państwo Członkowskie pobierające podatek informuje właściwe władze kraju wysyłającego.

2. W przypadku gdy w trakcie przemieszczenia zostanie wykryte przestępstwo lub nieprawidłowość bez możliwości stwierdzenia, gdzie zostało ono popełnione, uważa się je za popełnione w Państwie Członkowskim, w którym zostało wykryte.

3. Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 2 w przypadku gdy wyroby objęte podatkiem akcyzowym nie dotrą do miejsca przeznaczenia i nie jest możliwe określenie gdzie przestępstwo lub nieprawidłowość zostało popełnione, zostanie ono uznane za popełnione w wysyłającym Państwie Członkowskim, które pobierze podatek akcyzowy w wysokości stawki obowiązującej w dniu wysłania produktów chyba że w ciągu czterech miesięcy właściwe władze zostaną poinformowane o poprawności transakcji lub o miejscu gdzie przestępstwo lub odstępstwo od ustawy zostało popełnione.

4. Jeżeli przed upływem okresu trzech lat od daty sporządzenia dokumentu towarzyszącego, Państwo Członkowskie, w którym przestępstwo lub nieprawidłowość zostało faktycznie popełnione jest ustalone, że Państwo Członkowskie pobierze podatek akcyzowy w wysokości stawki obowiązującej w dniu, w którym towary zostały wysłane. W takim przypadku natychmiast po dostarczeniu poświadczenia pobrania podatku, pierwotnie nałożony podatek akcyzowy zostanie zwrócony.

Artykuł 21

1. Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą zażądać, aby wyroby dopuszczone do konsumpcji na ich terytorium posiadały oznaczenia podatkowe lub krajowe znaki identyfikacyjne używane do celów fiskalnych.

2. Do każdego Państwa Członkowskiego, które wymaga użycia oznaczeń podatkowych lub krajowych znaków identyfikacyjnych

zgodnie z ust. 1, zostanie skierowana prośba o udostępnienie tych znaków uprawnionym właścicielom składów innych Państw Członkowskich. Jednakże każde Państwo Członkowskie może zażądać, aby oznaczenia fiskalne zostały udostępnione przedstawicielowi podatkowemu upoważnionemu przez władze podatkowe danego Państwa Członkowskiego.

Państwa Członkowskie upewnią się, że procedura dotycząca tych oznaczeń nie spowoduje utrudnień w swobodnym przepływie wyrobów objętych podatkiem akcyzowym.

3. Oznaczenia podatkowe lub znaki identyfikacyjne w rozumieniu ust. 1 są ważne w Państwie Członkowskim, które je wydało.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą na zasadzie wzajemności uznawać te oznaczenia.

4. Oleje mineralne mogą być przechowywane, transportowane i używane w Irlandii inaczej niż w zbiornikach paliwowych pojazdów uprawnionych do używania dotowanego paliwa tylko w przypadku, jeśli spełniają wymagania tego państwa dotyczące oznakowania i kontroli.

5. Wewnątrzwspólnotowy przepływ produktów posiadających oznaczenia podatkowe lub krajowe znaki identyfikacyjne Państwa Członkowskiego w rozumieniu ust. 1 i przeznaczonych do konsumpcji w tym Państwie Członkowskim, znajdujących się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, będzie odbywało się na podstawie dokumentu towarzyszącego zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 lub, jeśli zaistnieje taka sytuacja, zgodnie z art. 5 ust. 2.

TYTUŁ IV

Zwrot

Artykuł 22

1. W stosownych przypadkach, na prośbę podmiotu gospodarczego prowadzącego działalność gospodarczą, wyroby objęte podatkiem akcyzowym, które zostały dopuszczone do konsumpcji mogą podlegać zwrotowi podatku akcyzowego przez władze podatkowe Państwa Członkowskiego, w którym zostały one dopuszczone do konsumpcji w przypadku gdy nie są przeznaczone do konsumpcji w tym Państwie Członkowskim.

Państwa Członkowskie mogą odrzucić wniosek o zwrot podatku, jeżeli nie spełnia on ustalonych przez nie kryteriów poprawności.

2. Przy stosowaniu ust. 1, stosuje się następujące przepisy:

- a) przed wysyłką towarów, nadawca musi zwrócić się z prośbą o zwrot podatku akcyzowego do właściwych władz swojego Państwa Członkowskiego i dostarczyć dowód, że podatek akcyzowy został zapłacony. Jednakże właściwe władze nie mogą odmówić zwrotu wyłącznie na podstawie nie

zgłoszenia dokumentu przygotowanego przez te same władze stwierdzającego, że wstępna zapłata została dokonana;

b) przepływ towarów wymienionych w lit. a) będzie się odbywało na podstawie dokumentu określonego w art. 18 ust. 1;

c) nadawca przedkłada właściwym władzom swojego Państwa Członkowskiego zwróconą kopię dokumentu wymienionego w lit. b) odpowiednio opisaną przez odbiorcę, która musi występować albo z dokumentem potwierdzającym, że podatek akcyzowy został pobrany w Państwie Członkowskim konsumpcji, albo musi zawierać następujące informacje:

— adres odnośnego urzędu podatkowego w Państwie Członkowskim przeznaczenia,

— datę przyjęcia deklaracji przez ten urząd razem z numerem sprawy lub numerem rejestru tej deklaracji;

d) wyroby objęte podatkiem akcyzowym dopuszczone do konsumpcji w Państwie Członkowskim i w związku z tym posiadające oznaczenie podatkowe lub identyfikacyjne tego Państwa Członkowskiego, mogą kwalifikować się do zwrotu akcyzy przez władze podatkowe Państw Członkowskich, które wydały te oznaczenia podatkowe lub znaki identyfikacyjne pod warunkiem że władze podatkowe Państwa Członkowskiego, które je wydało ustalą, że oznaczenia te lub znaki zostały zniszczone.

3. W przypadkach wymienionych w art. 7 wymaga się, aby wysyłające Państwo Członkowskie zwróciło zapłacony podatek akcyzowy tylko w takim przypadku gdy podatek akcyzowy został wcześniej uiszczony w Państwie Członkowskim przeznaczenia zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 5.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą odrzucić wniosek o zwrot podatku, jeżeli nie spełnia on ustalonych przez nie kryteriów poprawności.

4. W przypadkach wymienionych w art. 8 lit. b) Państwo Członkowskie wysyłki musi, na prośbę sprzedawcy, zwrócić uiszczony podatek akcyzowy w przypadku gdy sprzedawca wystąpił o to zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 3.

Państwa Członkowskie mogą jednak odrzucić wniosek o zwrot podatku, jeżeli nie spełnia on ustalonych przez nie kryteriów poprawności.

W przypadkach, gdy sprzedawca jest uprawnionym właścicielem składu, Państwa Członkowskie mogą zarządzić uproszczenie procedury zwrotu.

5. Władze podatkowe każdego Państwa Członkowskiego określają procedury kontrolne i metody odnoszące się do zwrotów dokonanych na ich terytorium. Państwa Członkowskie zapewnią, aby zwrot podatku akcyzowego nie przekroczył sumy faktycznie zapłaconej.

TYTUŁ V

Zwolnienia

Artykuł 23

1. Wyroby objęte podatkiem akcyzowym są zwolnione z podatku akcyzowego w przypadkach, kiedy są przeznaczone:

— na dostawy w ramach stosunków dyplomatycznych lub konsularnych,

— dla międzynarodowych organizacji uznanych za takie przez władze Państwa Członkowskiego, w którym działają, oraz przez członków takich organizacji, w ramach ograniczeń i zgodnie z warunkami określonymi przez konwencje międzynarodowe ustanawiające takie organizacje lub w ramach uzgodnień między władzami centralnymi,

— dla sił zbrojnych każdego państwa będącego członkiem Traktatu Północnoatlantyckiego innego niż Państwo Członkowskie, na terenie, którego podatek akcyzowy jest pobierany a także dla sił zbrojnych wymienionych w art. 1 decyzji Rady 90/640/EWG ⁽¹⁾, na użytek tych sił, towarzyszącego personelu cywilnego lub do zaopatrzenia ich kasyn i stołówek,

— do konsumpcji zgodnie z porozumieniem zawartym z państwami nieczłonkowskimi lub organizacjami międzynarodowymi pod warunkiem że takie porozumienie jest dopuszczalne lub dozwolone odnośnie do zwolnienia z podatku VAT.

Zwolnienia te podlegają warunkom i ograniczeniom przewidzianym przez Państwo Członkowskie, w którym obowiązują, aż do momentu uchwalenia jednolitych zasad podatkowych. Przyznanie zwolnienia może zostać rozpatrzone zgodnie z procedurą zwrotu podatku akcyzowego.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do zawarcia porozumienia z państwem nieczłonkowskim lub organizacją międzynarodową, mogącego obejmować zwolnienia z podatku akcyzowego.

Państwo, pragnące zawrzeć takie porozumienie, przedstawia sprawę Komisji i dostarcza wszelkich koniecznych informacji. Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie w ciągu jednego miesiąca. Decyzję Rady uważa się za przyjętą, jeżeli, w ciągu dwóch miesięcy od poinformowania pozostałych Państw Członkowskich sprawa nie zostanie przedstawiona Radzie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 13.12.1990, str. 19.

3. Przepisy dotyczące podatku akcyzowego wymienione w następujących dyrektywach przestają obowiązywać w dniu 31 grudnia 1992 r.:

— dyrektywa 74/651/EWG ⁽¹⁾,

— dyrektywa 83/183/EWG ⁽²⁾,

— dyrektywa 68/297/EWG ⁽³⁾.

4. Przepisy dotyczące podatku akcyzowego w odniesieniu do wzajemnych stosunków między Państwami Członkowskimi, określone w dyrektywie 69/169/EWG ⁽⁴⁾, przestają obowiązywać z dniem 31 grudnia 1992 r.

5. Do momentu, kiedy Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, nie przyjmie przepisów prawa wspólnotowego odnośnie do sklepów na pokładach statków i samolotów, Państwa Członkowskie mogą zachować swoje przepisy krajowe w tym zakresie.

4. a) Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków jakie powinny zostać objęte. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeśli Rada nie przyjęła żadnych środków w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym dana sprawa została jej przedstawiona, Komisja przyjmuje proponowane środki chyba że Rada zagłosowała zwykłą większością głosów przeciwko tym środkom.

5. Oprócz działań określonych w ust. 2, Komitet rozpatruje sprawy zlecone przez jego Przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, dotyczące zastosowania przepisów prawa wspólnotowego odnośnie do podatku akcyzowego, z wyjątkiem tych wymienionych w art. 30 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 25

Państwa Członkowskie i Komisja badają i oceniają stosowanie przepisów prawa wspólnotowego dotyczących podatków akcyzowych.

TYTUŁ VI

Komitet ds. Podatku Akcyzowego

Artykuł 24

1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Podatku Akcyzowego, zwany dalej „Komitetem”. Komitet składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich a jego przewodniczącym jest przedstawiciel Komisji. Komitet ustala swój regulamin wewnętrzny.

2. Środki konieczne do stosowania art. 7, 18 i 19 przyjmuje się zgodnie z procedurami określonymi w ust. 3 i 4.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komisji projekt środków do przyjęcia. Komitet wydaje opinię w sprawie tego projektu w terminie, w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego w zależności od pilności sprawy. Komitet podejmuje decyzję większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 30.12.1974, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 88/663/EWG (Dz.U. 382 z 31.12.1988, str. 40).

⁽²⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/604/EWG (Dz.U. L 348 z 29.11.1989, str. 28).

⁽³⁾ Dz.U. L 175 z 25.7.1968, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 85/347/EWG (Dz.U. L 183 z 16.7.1985, str. 22).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 135 z 4.6.1969, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/191/EWG (Dz.U. L 94 z 16.4.1991, str. 24).

TYTUŁ VII

Przepisy końcowe

Artykuł 26

1. Bez uszczerbku dla art. 8, do dnia 31 grudnia 1996 r. oraz na podstawie mechanizmu przeglądownego podobnego do tego wymienionego w art. 281 dyrektywy 77/388/EWG ⁽⁵⁾, Dania zostaje upoważniona do stosowania szczególnych przepisów ustanowionych w ust. 2 i 3 odnośnie do napojów alkoholowych i wyrobów tytoniowych w ramach ogólnego dostosowania stawek podatków akcyzowych.

2. Dania zostaje upoważniona do zastosowania następujących ograniczeń ilościowych:

⁽⁵⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/640/EWG (Dz.U. L 349 z 13.12.1990, str. 19).

- prywatni podróżni wjeżdżający na teren Danii skorzystają z ulgi obowiązującej w dniu 31 grudnia 1992 r. na papierosy, cygaretki i tytoń oraz napoje alkoholowe,
- podróżni stale zamieszkujący w Danii i przebywający poza granicami Danii przez okres krótszy niż obowiązujący w dniu 31 grudnia 1992 r. Skorzystają z ulg obowiązujących w dniu 31 grudnia 1992 r. obejmujących papierosy i napoje alkoholowe.

3. Dania może pobierać podatki akcyzowe i przeprowadzać niezbędne kontrole uwzględniające napoje alkoholowe, papierosy, cygaretki i tytoń.

4. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, podejmie decyzję o dostosowaniu stawek podatków akcyzowych oraz, biorąc pod uwagę ryzyko zakłócenia konkurencji, o zmodyfikowaniu przepisów tego artykułu lub, w razie potrzeby, o ograniczeniu okresu obowiązywania tych przepisów.

Artykuł 27

Przed dniem 1 stycznia 1997 r. Rada, stanowiąc jednomyślnie na podstawie sprawozdania Komisji, ponownie rozpatrzy przepisy art. 7–10 i, na podstawie wniosku Komisji po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmie konieczne zmiany.

Artykuł 28

Następujące przepisy stosuje się do dnia 30 czerwca 1999 r.:

- 1) Państwa Członkowskie mogą zwolnić wyroby objęte podatkiem akcyzowym dostarczane przez sklepy wolnocłowe, które są wywożone w osobistym bagażu podróżnych, korzystających z przelotu wewnątrzwspólnotowego samolotem lub z rejsu statkiem do innego Państwa Członkowskiego.

Dla celów tego przepisu:

- a) „sklep wolnocłowy” oznacza każdą firmę zlokalizowaną na terenie lotniska lub portu, która spełnia warunki określone przez właściwe władze państwowe, szczególnie na mocy ust. 3 tego artykułu;
- b) „podróżujący do innego Państwa Członkowskiego” oznacza każdego pasażera posiadającego stosowny dokument upoważniający go do podróży morskiej lub lotniczej stwierdzający, że bezpośredni cel podróży jest zlokalizowany w innym Państwie Członkowskim;
- c) „wewnątrzwspólnotowy przelot samolotem lub rejs statkiem” oznacza każdą podróż, lotniczą lub morską, która zaczyna się na terenie Państwa Członkowskiego, natomiast

miejsce zakończenia podróży znajduje się w innym Państwie Członkowskim.

Wyroby sprzedawane na pokładzie samolotu lub statku podczas wewnątrzwspólnotowych usług pasażerskich są traktowane w taki sam sposób jak wyroby dostarczane przez sklepy wolnocłowe.

To zwolnienie znajdzie także zastosowanie do wyrobów dostarczanych przez sklepy wolnocłowe zlokalizowane na terenie jednego z dwóch terminali Tunelu pod Kanałem dla pasażerów posiadających stosowne dokumenty podróżne, uprawniające ich do przejazdu pomiędzy tymi dwoma terminalami.

- 2) Zwolnienia wymienione w ust. 1 stosuje się w stosunku do wyrobów w takich ilościach, które nie przekraczają limitów na jedną osobę lub na jedno przekroczenie granicy, które to limity są ustalone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa wspólnotowego odnośnie do przepływu się podróżyujących między państwami trzecimi a Wspólnotą.

- 3) Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, że zwolnienia przewidziane w tym artykule są stosowane prawidłowo i bezpośrednio oraz do zapobiegania wszelkim możliwym obejściom, uchylaniu się i nadużyciom.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie mogą zwolnić drobnych producentów win z wymogów tytułów II i III i z innych wymogów odnośnie do przepływu i kontrolowania. W przypadku gdy drobni producenci win sami realizują transakcje wewnątrzwspólnotowe, poinformują odnośnie władze i zastosują się do wymogów określonych rozporządzeniem Komisji nr 986/89 (¹) z dnia 10 kwietnia 1989 r., w szczególności w zakresie rejestru wyrobów wychodzących i dokumentu towarzyszącego.

Termin „drobni producenci win” należy rozumieć w sensie osób produkujących średnio mniej niż 1 000 hl wina na rok.

2. Władze podatkowe Państwa Członkowskiego przeznaczenia będą informowane przez odbiorcę o otrzymywanych dostawach wina na podstawie dokumentu wymienionego w ust. 1 lub na podstawie odniesienia do tego dokumentu.

3. Państwa Członkowskie na zasadzie wzajemności podejmują działania konieczne do wprowadzenia kontroli weryfikacyjnych, które w razie potrzeby mogą być przeprowadzone przy zastosowaniu procedur komputerowych.

(¹) Dz.U. L 106 z 18.4.1989, str. 1. Rozporządzenie Rady ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (EWG) nr 592/91 (Dz.U. L 66 z 13.3.1991, str. 13).

Artykuł 30

W dyrektywie 77/799/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) Tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa Rady, z dnia 19 grudnia 1977 r., dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w zakresie podatków bezpośrednich i pośrednich”.

2) W art. 1:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe władze Państw Członkowskich, w zgodzie z przepisami niniejszej dyrektywy, udzielają sobie wszelkich informacji, które mogą im umożliwić dokonanie prawidłowego naliczenia podatku dochodowego i od kapitału oraz wszelkie informacje odnośnie do naliczania następujących podatków pośrednich:

- podatku od wartości dodanej,
- podatku akcyzowego od olei mineralnych,
- podatku akcyzowego od alkoholi i napojów alkoholowych,
- podatku akcyzowego od wyrobów tytoniowych.”

b) ustęp 5 otrzymuje brzmienie w odniesieniu do Danii, Grecji, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Portugalii:

w Danii:

- Skatteministeren lub upoważniony przedstawiciel;

w Grecji:

Υπουργός Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel;

w Zjednoczonym Królestwie:

- Komisarze Celni i Akcyzowi lub upoważniony przedstawiciel odnośnie do informacji dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego,

- Komisarze Irlandzkiego urzędu podatkowego lub upoważniony przedstawiciel w zakresie wszystkich innych informacji;

w Portugalii:

- O Ministro das Financas lub upoważniony przedstawiciel.

Artykuł 31

1. Nie później niż do dnia 1 stycznia 1993 r. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do dostosowania się do niniejszej dyrektywy.

Jednakże w odniesieniu do art. 9 ust. 3 Królestwo Danii jest upoważnione do wprowadzania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wymaganych do dostosowania się do tych przepisów najpóźniej do dnia 1 stycznia 1993 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o zasadniczych przepisach prawa krajowego, które przyjmują w celu dostosowania się do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 32

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 1992 r.

W imieniu Rady

Vitor MARTINS

Przewodniczący